

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26.04.2017, sp. zn. 1 VSPH 2026/2016, ECLI:CZ:VSPH:2017:1.VSPH.2026.2016.1

Číslo: 123/2018

Právní věta:

Dlužník, jenž splnil dluh věřiteli v rozsahu, který nezakládá právo regresu vůči jeho spoludlužníku, nemůže vstoupit do insolvenčního řízení vedeného na majetek spoludlužníka místo věřitele postupem podle § 184 odst. 3 insolvenčního zákona.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 26.04.2017

Spisová značka: 1 VSPH 2026/2016

Číslo rozhodnutí: 123

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Právní nástupnictví

Předpisy: § 184 odst. 3 předpisu č. 182/2006Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze potvrdil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 8. 2016, sp. zn. KSUL 77 INS 3227/2014-P8.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 17. 8. 2016 v bodu I. výroku vzal na vědomí částečné zpětvzetí přihlášky věřitele č. 7 E. Česká republika, s. r. o., se sídlem P., a to do výše 8 980,40 Kč pohledávky P8. V bodu II. výroku soud vyslovil, že nadále eviduje přihlášku pohledávky P8 ve výši 64 557,09 Kč. V bodu III. výroku soud vyslovil, že právní mocí usnesení končí účast věřitele č. 7 s přihláškou pohledávky P8 v rozsahu 8.980,40 Kč.

2. Rozhodnutí odůvodnil soud tím, že věřitel č. 7 přihlásil dne 7. 7. 2014 pohledávku v celkové výši 73 537,49 Kč evidovanou pod č. P8. Podáním doručeným soudu dne 23. 5. 2016 vzal věřitel pohledávku zpět v rozsahu 8 980,40 Kč, přičemž uvedl, že v uvedené výši byla pohledávka zaplacená v insolvenčním řízení A. Z. Soud odkázal na § 184 insolvenčního zákona a uvedl, že vyzval insolvenčního správce A. Z. ke vstupu do insolvenčního řízení dlužníka. Lhůta k podání návrhu

marně uplynula dne 26. 7. 2016, proto vzal soud na vědomí částečné zpětvzetí přihlášené pohledávky.

II.

Odvolání a vyjádření k němu

3. Mgr. T. L., insolvenční správce dlužnice A. Z. v insolvenčním řízení sp. zn. KSUL 43 INS 4732/2011 podal včas proti usnesení odvolání, ve kterém navrhl rozhodnutí změnit a v předmětném rozsahu pohledávky 8 980,40 Kč připustit vstup odvolatele do insolvenčního řízení. Odvolání odůvodnil tím, že včas dne 24. 6. 2016 zaslal soudu návrh na svůj vstup do insolvenčního řízení, neodpovídá tedy skutečnosti opačný závěr soudu prvního stupně.

III.

Důvodnost odvolání

4. Odvolací soud bez nařízení jednání (§ 94 odst. 2 písm. c) insolvenčního zákona) přezkoumal usnesení soudu prvního stupně podle § 7 insolvenčního zákona a § 212 o. s. ř. a neshledal odvolání důvodným.

5. Je skutečností, že dne 20. 6. 2016 odvolatel obdržel výzvu (usnesení) ze 17. 6. 2016 na č. d. P-8-5, aby do 15 dnů od právní moci usnesení sdělil, zda vstupuje do řízení a v jakém rozsahu na místo věřitele č. 7. Odvolatel odeslal soudu sdělení dne 24. 6. 2016 (č. d. P8-8), tedy včas, že vstupuje do insolvenčního řízení na místo věřitele č. 7 v rozsahu částky 8 980,40 Kč, jež byla zaplacená dlužnicí A. Z. v jejím insolvenčním řízení sp. zn. KSUL 43 INS 4732/2011 na pohledávku věřitele E. Česká republika, s. r. o., kterou tento přihlásil v celkové výši 52 741,23 Kč jako pohledávku ze smlouvy o úvěru. Na základě této smlouvy byl poskytnut úvěr 50 000 Kč A. Z. a jejímu synovi R. Z.

6. Odvolací soud zdůrazňuje, že pouze osoba, jež zaplatí pohledávku (její část) věřiteli za původního dlužníka, má právo na regres vůči dlužníkovi, a tedy i právo na vstup do insolvenčního řízení na místo původně přihlášeného věřitele dle § 184 odst. 3 insolvenčního zákona. Avšak A. Z. a dlužník byli oba (spolu)dlužníky ze smlouvy o úvěru uzavřené dne 21. 12. 2004, na základě které byl uvedeným osobám jako solidárním dlužníkům poskytnut úvěr 50 000 Kč. Plnění poskytnuté A. Z. by muselo přesáhnout 50 % její platební povinnosti plynoucí ze smlouvy o úvěru, aby jí vznikl dle § 511 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb. (dále jen obč. zák.) nárok vůči dlužníkovi R. Z. na následný regres. Jí zaplacená částka 8 980,40 Kč tuto hranici nepřekračuje, což je zřejmé i ze skutečnosti, že i dlužník již hradil pohledávku věřitele č. 7 a tento věřitel na základě platby dlužníka ve výši 3 602,71 Kč a 1 208,63 Kč vzal zčásti zpět svou pohledávku v insolvenčním řízení dlužnice A. Z. Nelze proto učinit závěr, že má A. Z. vůči dlužníkovi regres dle § 511 odst. 3 obč. zák., tudíž že by se stala věřitelem ve vztahu k dlužníkovi. Z uvedených důvodů byla nadbytečná výzva soudu prvního stupně ze 17. 6. 2016 na č. d. P-8-5 vůči odvolateli, neboť vstup odvolatele do řízení na místo věřitele č. 7 nebylo možné povolit.

7. Obecně řečeno – pokud spoludlužník splní závazek věřiteli v rozsahu, který nezakládá právo regresu vůči dalšímu dlužníkovi, který je insolvenčním dlužníkem, nemůže spoludlužník vstoupit do insolvenčního řízení na místo věřitele dle § 184 odst. 3 insolvenčního zákona.

8. S ohledem na uvedené závěry odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné.